

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.146/2024/10. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. február 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 vádlott ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2024. október 24. napján kelt 17.B.91/2024/13. számú ítéletét megváltoztatja azzal, hogy

a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát egyaránt 6 (hat) – 6 (hat) évre enyhíti.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy a vádlott személyi igazolványának száma: szám1, valamint magyar állampolgár.

I n d o k o l á s

[1] A Tatabányai Törvényszék a 2024. október 24. napján kelt 17.B.91/2024/13. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés]. Ezért 8 év fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlottal szemben 5.135.000 forint és 910 € erejéig vagyonekobzást rendelt el. Megállapította, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés $\frac{2}{3}$ részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelek jogi sorsáról és a vádlottat érintő bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen Terhelt1 vádlott és védője a minősítés megváltoztatása és enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.279/2024/2-I. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélte. Rámutatott, hogy a felülbírálat a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljes körű.

[4] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az elsőfokú eljárást. Az ennek eredményeként megállapított tényállás teljesszórően megalapozott, azonban számítási hibát tartalmaz, melyet az igazságügyi vegyészszakértői vélemények alapján pontosítani kell. Eszerint a lefoglalt amfetamintartalmú kábítószerek összhatóanyag-tartalma 34,4 g, míg a kokaintartalmú kábítószereké 77,8 g.

[5] A törvényszék meggyőző érveléssel vetette el a terhelt védekezését mind a kábítószer-kereskedelem, mind pedig a lefoglalt készpénz eredete kapcsán. A feltárt bizonyítékokat kellő mélységben elemezve teljesítette indokolási kötelezettségét. A megalapozott tényállásból

okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére, és törvényes az elkövetett bűncselekmény minősítése is.

[6] A büntetés kiszabása során irányadó súlyosító, enyhítő körülményeket az elsőfokú bíróság teljeskörűen feltárta. A háromévi időmúlás az elévülés kizártságára figyelemmel csekély nyomatékú enyhítő körülmény.

[7] Az ügyész a törvényszék által megállapított joghátrányt a vádlottra nézve kifejezetten méltányosnak tartotta. A különös részi középértéktől a vádlott javára történő ilyen mértékű eltéréssel az elsőfokú bíróság maximálisan figyelembe vette a terhelt javára szóló enyhítő körülményeket. A büntetés enyhítését nem tartotta indokoltnak.

[8] Az ítélet egyéb rendelkezéseivel is egyetértett és összefoglalva indítványozta a tényállás korrekcióját követően az ítélet helybenhagyását.

[9] A Terhelt1 vádlott védelmében eljáró – a fellebbezési szakban meghatalmazott - ügyvéd a fellebbezés írásbeli indoklásában a tényállás részbeni megalapozatlansága, a jogi minősítés megváltoztatása céljából bejelentett jogorvoslati kérelmét megváltoztatta. A jogorvoslat irányát a szabadságvesztés büntetés jelentős csökkentésében és a lefoglalt pénzüsszegekre vonatkozó vagyonekbozás mellőzésében jelölte meg.

[10] Rámutatott, hogy a nyomozati szakban és az elsőfokú eljárásban részt vett meghatalmazott védő nem kellő gondossággal látta el a vádlott képviselete körében a feladatait. Nem nyújtott a védenre számára kellően alapos tájékoztatást és az érdekeit nem a megfelelő szakmaisággal érvényesítette. A súlyos védői mulasztások vezettek oda, hogy Terhelt1 vádlott nem élhetett az előkészítő ülésen történő bűnösség beismerésével és a tárgyalásról való lemondással járó lehetőségekkel, az ügyész mértékes indítványa szerint. Az előkészítő ülésen azt nyilatkozta, hogy nincsenek kellőképpen felkészülve, ezért kezdje meg a bíróság a tárgyalást. Az önmagában hiba, hogy 2 év 4 hónap óta tartó eljárás során nem volt ideje a védőnek felkészülni. A korábban eljáró védő szakmai és etikai hibáinak megtörténtére csatolta a vádlott felesége és húga beadványait.

[11] A védő az elsőfokú bíróság által megállapított minősítést nem vitatta, kifejtette, hogy az állandó bírói gyakorlat szerint a kábítószer ilyen mennyiségben és kiporciózva való készletezése a kereskedelmi típusú magatartások körébe tartozik, amit az előző védőnek fel kellett volna ismerni. Ezzel szemben azt állította a vádlottnak, hogy a vád tárgyává tett bűncselekményt nem lehet bizonyítani és ne is tegyen vallomást az ügyben.

[12] A vádlott a személyi körülmények tekintetében sem nyilatkozott, ezért a családnak nem állt módjában hitelt érdemlően bizonyítani, miszerint a terhelt édesanyjának lakásán lefoglalt pénzüsszegek eredete legális, azok nem bűncselekményből származnak és tanú7 tulajdonát képezik. Erre a korábbi védő egy kétes eredetiségű magánokiratot csatolt, amit az elsőfokú bíróság nem fogadhatott el.

[13] A meghatalmazott jogi képviselő azt kérte, hogy a rossz védelmi taktikából eredő hátrányokat a másodfokú bíróság küszöbölje ki és a Be. 506.§ (1) bekezdés alapján úgy vegye figyelembe bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását, mintha ezt az előkészítő ülés keretében tette volna.

[14] Mivel a kábítószer lefoglalásra került, így nem is kerülhetett forgalomba, tehát nem származhatott a feltalált pénzüsszeg kábítószer-kereskedelemből. Ezen érvelés alapján nem lehet akadálya a lefoglalás megszüntetése mellett a kiadásának.

[15] Bizonyítási indítványában kérte, hogy a másodfokú bíróság tartson tárgyalást és Terhelt1 vádlottat hallgassa ki.

[16] Terhelt1 vádlott fellebbezését védőjével egyezően csak az enyhítés érdekében tartotta fenn és önállóan is indokolta. Ebben kifejtette, hogy rossz védői tanácsokat kapott 3 évig, amit ő laikusként nem látott át. Az ismerősei vitték el a feleségét az ügyvédhez, amikor ő letartóztatásba került. Az eljárás folyamán kifizettek a védőnek 8,5 millió forintot, de a védelem mégsem volt eredményes, mivel 8 évet szabott ki vele szemben az elsőfokú bíróság. Ha tudta volna, hogy valójában milyenek az esélyei, akkor elfogadta volna az előkészítő ülésen az ügyész által indítványozott 6 év szabadságvesztés büntetést. A védő azonban megtiltotta neki, hogy beismerő vallomást tegyen. Ez a védelmi taktika – utólag átgondolva – nem az ő érdekét szolgálta, hanem azokét, akik a lefoglalt kábítószer valós tulajdonosai voltak.

[17] A vádlott részletesen leírta, hogy milyen munkákat végzett korábban, honnan szerezte a legális jövedelmét. A személyi körülményei körében előadta, hogy felesége segítségével ápolja az édesanyját, a húgával felváltva. Ez mindkét családra nagy felelősséget és terhet ró. Ő maga 52 éves, büntetlen előéletű, másik eljárás sem folyt ellene, csak a szintén lefoglalt cigaretta miatt. Kérte a másodfokú bíróságot, hogy vegye figyelembe a teljes beismerését és mérsékelje a büntetését.

[18] A másodfokú bíróság a bizonyítási indítvány elutasította és nyilvános ülést tartott, melyen Terhelt1 vádlott védője az elsőfokú ítélet ellen a fellebbezését kizárólag az enyhítés irányában tartotta fenn.

[19] Az írásbeli indokolásban kifejtett ügyvédi felelősséggel kapcsolatban a védő azt emelte ki, hogy az ügyvédet felelősség terheli, nemcsak, ha a jogszabályokat nem megfelelően ismeri, hanem akkor is, ha tévesen értelmezi. Jelen, nagy tárgyi súlyú ügyben egyiket sem vette figyelembe az előző ügyvéd. A védekezés annyiban merült ki, hogy a vádiratban körülírt cselekmény nem kábítószer-kereskedelem. Ha szakmailag akart volna az előző védő érvelni, akkor talált volna olyan bírósági határozatokat, melyek értelmében a forgalomba hozatal kísérletének megállapítását lehetett volna kérni. Az lett volna a helyes védekezés, ha az előkészítő ülésen ez az ügy befejeződik, és nem a leírtak alapján zajlott volna a vádlottnak a védelme, hanem helyes képet kapott volna arról, hogy amit elkövetett, az milyen bűncselekmény, minek minősülhet és milyen joghátrány kiszabása reális.

[20] A védő hangsúlyozta, hogy a terhelt 52 éves, büntetlen előéletű személy. Ezért azt kérte, hogy legalább egy olyan enyhítést alkalmazzon a táblabíróság vele szemben, ami a mértékes indítványban volt, vagyis 6 évet. Ennél enyhébb büntetés is alkalmazható, hiszen személyi körülményei teljesen rendezettek, édesanyját ápolja, sokat dolgozik, most folyamatban lévő megrendeléseai vannak.

[21] Az enyhítés mellett kérte a védő a fegyház helyett börtön fokozat alkalmazását, mivel idősebb életkorú.

[22] Az ügyész perbeszédében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság kifejezetten méltányos joghátrányt szabott ki Terhelt1 terhelttel szemben, mivel a nála lefoglalt, kipurciózott kábítószer a jelentős mennyiség ötszöröse, a toxikus hatása 500 ember kiirtására lett volna alkalmas. A büntetési tétel középértéke 12 év 6 hónap, ehhez kell mérni a kiszabott 8 évet.

[23] A módosított fellebbezés folytán a felülbírálat korlátozottá vált, a tényállás megalapozottsága nem vizsgálható, de az átiratban megjelölt számítási hibát a másodfokú bíróság orvosolhatja. Ezért indítványozta az ügyész a korrekció mellett az ítélet helybenhagyását.

[24] A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott az ügyvédje által elmondottakhoz. A beadványában leírtak szerint ismét elismerte a vádirattal egyezően a bűnösségét és kifejezte őszinte megbánását.

[25] Személyi körülményei tekintetében elmondta, hogy édesanyjuk ápolását folyamatosan felváltva végzik a húgával. Édesanyja sokat van velük, biztonságos megoldást próbálnak teremteni neki, ha a terheltnek be kell menni a bv. intézetbe. A két gyermekük már felnőtt, 3 unokájuk van, akikkel szintén sokat foglalkoznak a feleségével. Kérte ennek függvényében, hogy a kiszabott büntetést az ítéltábla enyhíteni szíveskedjen.

[26] A bejelentett fellebbezés alapján a be. 590.§ (1) és (2) bekezdés alapján teljeskörű felülbírálatnak lett volna helye, de a másodfokú eljárásban módosított jogorvoslati kérelem kizárólag a büntetés mértékére irányult, ezért a Be. 580.§ (2) bekezdésében rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a Be. 590.§ (3), (5) és (7) bekezdései szerint járt el.

[27] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta a Be. 590.§ (5) bekezdése alapján, hogy volt-e olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, a terheltet fel kell-e menteni vagy meg kell-e szüntetni az eljárást, illetve a bűncselekmény minősítése törvényes-e, továbbá vizsgálendő a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés, amely jelen eljárásban a fellebbezés tárgya. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is.

[28] Ugyanakkor a Be. 591.§ (2) bekezdése és az 583.§ (3) bekezdés alapján nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[29] A védelmi fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

[30] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan a Be. 607.§ (1) bekezdésben és a Be. 608.§ (1) bekezdésben rögzített hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette és a felülbírálatot gátolta volna. Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta.

[31] A Komárom-Esztergom Vármegyei Főügyészség NF.221/2023/20. számú vádirata 2024. április 24. napján érkezett a Tatabányai Törvényszékre. A 2024. június 6. napján megtartott előkészítő ülésen a vádlott nem ismerte el a bűncselekmény elkövetését, védője bizonyítási indítványt terjesztett elő tanúk kihallgatása érdekében, illetve napolást indítványozott.

[32] A 2024. szeptember 5. napján tartott tárgyalási napon az elsőfokú bíróság kihallgatta a vádlottat, aki csak a birtoklás, illetve a fogyasztás tényét ismerte el. A védői indítvány szerint kihallgatta tanú1, tanú2, tanú3, tanú5, tanú8 tanúkat, illetve tanúként a vádlott feleségét tanú4t.

[33] A 2024. október 17. napi folytatólagos tárgyalási napon a vádlott húga, tanú6 tanú a vallomástételt megtagadta, majd a törvényszék ismertette az ügyben keletkezett releváns iratokat; különösen a szakértői véleményeket, a házkutatásról és lefoglalásról szóló

jegyzőkönyveket és fényképeket, majd a bizonyítási eljárást befejezte és 2024. október 24. napján ügydöntő határozatot hozott.

[34] A másodfokú eljárásban hivatkozott azon védői álláspont, hogy az elsőfokú eljárásban nem volt a hatékony védelem biztosítva a vádlott részére, nem állapítható meg. A vádlott érdekében a nyomozati szaktól kezdődően meghatalmazott védő járt el, aki felépített a vádlott részére egy védelmi taktikát.

[35] A bíróságnak nem kötelezettsége, és nincs is rá törvényes módja, hogy a vádlott és védője közti megbízási jogviszony tartalmát vizsgálja, olyan szempontból sem, hogy a vádlotti védekezés összhangban van-e az eljárás irataival. Ezzel kapcsolatos álláspontját a bíróság az ügydöntő határozatban és annak indokolásában fejtheti ki, a terhelti védekezés értékelése körében.

[36] Az a körülmény, hogy a vádlott és védője által kötött megállapodás – amely egyébként nem eredménykötelem - nem teljesült, nem teszi az eljárást törvénysértővé. Az ügy adataiból az állapítható meg, hogy az elsőfokú eljárásban a védő és vádlott gyakorolhatták kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogait, tehát a törvényszék semmivel sem csorbította a hatékony védekezéshez való jogot.

[37] A törvényszék indokolási kötelezettségének is eleget tett ítéletében indokát adta, hogy a tényállást mely bizonyítékok alapján állapította meg és miért, részletesen elemezve a vádlotti vallomásokat, a tanúvallomásokat, szakvélemények megállapításait és egyéb bizonyítékokat.

[38] A tényállás megalapozottsága a Be. 591.§ (2) bekezdés a/ pontja szerint nem vizsgálható, de az iratok tartalma alapján a határozat érdemét nem érintő elírás, illetve számszaki tévedés a Be. 593.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint helyesbíthető.

[39] Az igazságügyi vegyész-szakértői véleménynek megfelelően a tényállás [7] bekezdésében a lefoglalt amfetamin tartalmú kábítószer összes amfetamin bázis mennyisége legkevesebb $32,7 \pm 2,6 = 30,1$ gramm, mely a kokain bázist is figyelembe véve meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát; annak 537,48 %-a.

[40] Az így megállapított, másodfokon is irányadó tényállásból a törvényszék helyesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, a terhére megállapított bűncselekmény minősítése törvényes.

[41] Az elsőfokú bíróság indokolása a jogi minősítést illetően kiegészítésre szorul, mivel a minősítés körében az elkövető tudattartamáról az elsőfokú bíróság részletes, érdemi indokolást nem adott a Be. 562.§ (2) bekezdés előírása ellenére.

[42] Helyesen rögzítette a törvényszék, miszerint az 1/2007. számú Büntető jogegységi határozatból következik, hogy a kábítószer kereskedés céljára történő megszerzése, készletezése, már önmagában megvalósítja a kereskedői magatartást. Ezt nyilvánvalóan az eset összes körülményéből lehet megállapítani, és így következtetést vonni az elkövető tudattartamára. Ilyen körülmény lehet a megtalált kábítószer mennyisége, a kábítószer adagolásához méréséhez szükséges eszközök megléte.

[43] Amennyiben a terhelt nagy tételben vásárol továbbértékesítés céljára kábítószer, kábítószer csomagolására, hígítására, adagolására szolgáló eszközökkel rendelkezik, cselekménye kereskedelemnek minősül [BH2015. 324.], ami nem kísérlet, hanem befejezett bűncselekmény [BH2017.144.].

[44] A jelen ügyben lefoglalt kábítószer mennyiségéből eleve következik, hogy az nem saját használatra szolgált. A lefoglalt készpénzmennyiség is azt mutatja, hogy itt kereskedelmi célú tárolás, illetve kereskedelem is történt. A vegyész-szakértői vélemény szerint a mérlegek használva voltak, és a kiadagoláshoz szükséges nagy mennyiségű zacskó is feltalálásra került, valamint a kiporciózott adagok mellett hígításhoz szükséges anyagok is rendelkezésre álltak.

[45] A lefoglalt kábítószerek mennyisége a Btk. 461.§ (1) bekezdés a/ pont ad/ és aj/ alpont, továbbá a (3) bekezdés a/ pontja értelmében a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja.

[46] A büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket a törvényszék nagyobb részt helyesen állapította meg. Nem súlyosító tényező, hogy a kábítószer sok emberhez jutott volna el, miután ez feltételezés. Enyhítő körülményként kell értékelni, hogy a drog a lefoglalás következtében nem került forgalomba. További enyhítő szempont, hogy Terhelt1 vádlott a másodfokú eljárásban bűnösségét a vádiratban foglalt tényállás szerint beismerte és megbánását fejezte ki.

[47] Az ítéltábla arra a meggyőződésre jutott, hogy a büntetlen előéletű, középkorú, édesanyját gondozó vádlott esetében, a nagyszámú enyhítő körülményre figyelemmel, az elsőfokú bíróság által kiszabottnál méltányosabb joghátrány felel meg a Btk. 79.§-ában írott büntetési céloknak, amely esetében elsősorban az egyéni visszatartás lehet.

[48] A bűncselekmény valamennyi körülményére figyelemmel a másodfokú bíróság lehetőséget látott arra, hogy a 5-20 éves büntetési tételhez igazodó 12 év 6 hónap középérték alatti; sőt a törvényi minimumot alig meghaladó, az ügyész mértékes indítványában meghatározott 6 év szabadságvesztés büntetést alkalmazzon Terhelt1 vádlott vonatkozásában.

[49] A Btk. 61.§ (1) bekezdése és 62.§ (1) bekezdése értelmében a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása törvényes, melynek tartamát az ítéltábla arányosan határozta meg a szabadságvesztés mértékéhez képest.

[50] A további enyhítés jogszerűen fel sem merülhetett, mert enyhébb büntetés kiszabása a büntetési célokkal állna ellentétben, és nem tükrözné a tettarányos felelősségre vonást.

[51] A Btk. 35.§ (2) bekezdés szerinti eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására a másodfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget. Nem állapíthatók meg olyan különös méltánylást érdemlő személyi körülmények, pl. megromlott egészségi állapot, kifogástalan életvitel, kiemelkedően végzett társadalmi tevékenység stb., amelyek indokolnák, hogy a terhelt fegyház helyett börtön fokozatban tölthesse le a büntetését [BH1999.7.]. Ennek egyébként a megváltozott büntetés-végrehajtási szabályok; a rezsimbe sorolás alapján kevésbé van jelentősége.

[52] A másodfokú bíróság a Be. 590.§ (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során a Be. 590.§ (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is.

[53] Az elsőfokú bíróság által helyesen alkalmazott vagyonek Kobzás mellőzésére nem volt törvényes lehetőség. A Btk. 74/A.§ (1) bekezdés b/ pontja értelmében az ellenkező bizonyításáig vagyonek Kobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonek Kobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedelem elkövetésének ideje alatt szerzett.

[54] A (2) bekezdés a/ pontja szerint az ellenkező bizonyításáig vagyonek Kobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonek Kobzást kell elrendelni arra a vagyonra is, amelyet a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedelem [Btk. 176.§ (1) – (4) és (6) bekezdés, 177.§ (1) bekezdés b/ pont, c/ pont cb/ alpont és (2) – (3) és (5) bekezdés], elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan.

[55] A (3) bekezdés alapján nem rendelhető el vagyonek Kobzás az (1) és (2) bekezdés esetében, ha az elkövető bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik.

[56] Kábítószer-kereskedelem esetén a fenti szabályokból következőn megfordul tehát a bizonyítási teher, a terheltnek kell hitelt érdemlően alátámasztani, hogy az édesanyja tulajdonában lévő, de általa is rendszeresen használt lakásban feltalált pénzösszeg nem bűncselekményből származik. Ez az elsőfokú eljárásban Terhelt1 vádlottnak nem sikerült.

[57] A vádlott először azt nyilatkozta, hogy a tatai ház az ő állandó tartózkodási helye és bármit talál ott a nyomozó hatóság, ahhoz az édesanyjának semmi köze. Későbbi állítása szerint azonban nem lakott a tatai házban életvitelszerűen, de nem csak a készpénz, hanem a kábítószer is ott került feltalálásra.

[58] Ugyanezen házkutatás alkalmával szintén a szülői házban talált meg a nyomozó hatóság összesen 1240 darab, bontatlan csomagolású, zárjegy nélküli Marlboro márkájú cigarettát. A kereskedelmi mennyiségű, adózatlan jövedéki termék jövedéki adótartalma 1.632.134,-Ft volt.

[59] Ez utóbbi ügyben a Komárom-Esztergom Vármegyei Főügyészség a büntetőeljárást bizonyítottság hiánya okán az NF.221/2023/19. számú határozatával 2024. április 19. napján megszüntette, de a lefoglalás ténye nem abba az irányba hat, hogy a feltalált pénz minden kétséget kizáróan legális forrásból származik.

[60] A pénzt törvényes eredetét a vádlott kétséget kizáróan nem bizonyította, ezért helyes a törvényszék indokolása, hogy vagyonek Kobzás alá esik.

[61] Az eljárásban – főként a genetikai szakértői vizsgálattal – jelentős bűnügyi költség merült fel, de a bűncselekmény tárgyi súlya is nagy. A nyomozás során a szakvélemények elkészítése nem volt szükségtelen és a költség nem is aránytalan.

[62] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság nem érintette.

[63] A fentiekben kifejtettek alapján az ítéltábla a Tatabányai Törvényszék 2024. október 24. napján kihirdetett 17.B.91/2024/13. számú ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a

rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta a Be. 184.§ (2) bekezdés a/-f/ pontjai, és 561.§ (2) bekezdés b/ pontja alapján rögzítve, hogy a vádlott magyar állampolgár.

Győr, 2025. február 11.

dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

dr. Vajda Edit sk.
előadó bíró

dr. Varga Gábor sk.

bíró

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Tatabányai Törvényszék 2024. október 24. napján kelt 17.B.91/2024/13. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. február 11.

dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke